

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Unge Bander

Citation: Claussen, Sophus: "Unge Bander", i Claussen, Sophus: *Unge Bander*, udg. af Jørgen Hunosøe, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1986], s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen02-shoot-idm140040477980560/facsimile.pdf> (tilgået 01. maj 2024)

Anvendt udgave: Unge Bander

Laura (paa Tærsklen).

En stærkere Magnet, ja en ti Hestes Kraftes.

Mikal.

Vil I høre, hvor vi var, Børn? ... Der sang en Nattergal.
Frøken Laura har hørt den. – Og Natten var sval,
et Slags forhekset Land; der var tavse, grønne Lunde,
i lidt Lys mellem Løv saa man Féprinsesser blunde,
og midt igennem – tror jeg – en maaneskinshvid Kanal.
Mens vi løftes blødt mod Luften, den blaalig udbredte,
som Bølger, som to vuggende Blade – da redte
en Stjærnernes Dronning sit Haar, det blege og lange,
ned over vore Øjne som et Net om Skov og Dal ...
Og der gik jeg og Caty og var saa bange, bange,
to Menneskebørn. Og der sang en Nattergal.

Mus.

Et Æventyr!

Mikal.

Ja vist!

Mus.

At se Feerne ture
saa levende omkring mellem Aasums gamle Mure!

Laura (der først nu kommer frem i Stuen, kysser *Caty*).

Goddag, og hvordan lever du?

Mus.

Forelsket i sin Mage.

Mikal.

Ak, Feerne forkøler sig de kolde Regnvejsdage.

Mus.

Men tænke sig Kusine som Maaneskinsprinsesse!